

[Knud Hertling.]

dele ved, at Danmark bliver medlem af et stort europæisk fællesskab. Derfor er jeg principielt enig med de partier, der anbefaler, at Danmark søger ind i fællesmarkedet samtidig med England.

Imidlertid ligger det helt anderledes med det grønlandske erhvervsliv. Eksporten fra Grønland består af skind og fiskeriprodukter; mindre nuanceret kan det næsten ikke være. Målt i penge er eksporten af fiskeriprodukter den vigtigste faktor. Derfor var det ønskeligt, om man på nuværende tidspunkt havde et udgangspunkt i faste retningslinjer med hensyn til en fælles fiskeripolitik inden for EEC, men dette er ikke tilfældet. Denne fælles politik er for tiden fortsat på et forberedende stadium. Desårsag ville et fuldstændig uforbeholdent ja fra vor side på nuværende tidspunkt være noget malplaceret. Derfor må vi fra den grønlandske gruppes side lade vor principielle stillingtagen afhænge af, at den danske regering med hensyn til Grønland nøje undersøger, hvilke generelle forbehold der må tages i forbindelse med dansk indtræden i EEC.

Det fremgik af handels- og markedsministerens redegørelse i går — og dette har vi bemærket med megen fortrøstning — at regeringen meget gerne vil forsøge at tage de fornødne generelle forbehold for Grønlands vedkommende. Jeg kan ikke tro andet, end at der inden for dette fællesskab må kunne findes en udtrykt forståelse for de særegne problemer af kulturel, økonomisk og social art, som vi har i Grønland under den nuværende udviklingstid.

Et af de store spørgsmål med hensyn til den frie etableringsret og arbejdskraftens frie bevægelighed er, at vi i Grønland ikke har den samme tradition som det øvrige Danmark inden for det europæiske samkvem. I Danmark er de forskellige befolkningsgrupper i stand til at konkurrere med andre europæere mindst på lige fod. Sådanne forudsætninger er endnu ikke til stede i Grønland. Indtil sådanne forudsætninger måtte være til stede, må det være mere end rimeligt, at man inden for disse områder laver særordninger for Grønlands vedkommende.

Når dette er sagt, ønsker jeg dog at understrege, at jeg rigtignok håber, at vi

fra grønlandsk side — dette gælder også det grønlandske landsråd, for hvilket disse problemer bliver forelagt til udtalelse — vil være i stand til, om det skulle blive nødvendigt, at vurdere hele problemkomplekset med en sådan politisk modenhed, at vi forstår, at fordele og ulemper kan være nødvendige ingredienser ved den løsning af en sag, som i sidste ende kan vise sig at være den mest holdbare. Et folks værd kan jo mange gange udvikles og forøges gennem de forpligtelser, man påtager sig for at kunne nyde godt af de fordele, der er knyttet til forpligtelserne.

Vi i Grønland er nu engang knyttet til Danmark med meget stærke bånd, og en dansk tilslutning til fællesmarkedet uden Grønland vil uden tvivl rejse flere indbyrdes problemer end det modsatte. Det var da også betragtninger af denne art, der førte til, at EFTA-konventionen kort efter frihandelsrådets oprettelse blev sat i kraft i Grønland. Det er min tro, at et udvidet fællesskab, hvor Danmark også er med, næppe kan medføre forringede forhold for det grønlandske erhvervsliv og dermed for hele det grønlandske samfund.

Med disse ord har jeg villet give udtryk for vor forståelse for det danske ønske om at søge ind i fællesmarkedet, idet jeg dog samtidig har ønsket at anmode regeringen om at gøre alt, hvad den kan, for at tage generelle forbehold for Grønlands vedkommende, i hvert fald hvad angår den endnu ukendte fælles fiskeripolitik, etableringsretten samt arbejdskraftens frie bevægelighed.

Ib Thyregod: Et af de spørgsmål, som markedsministeren nævnte i sin redegørelse i går, og som også enkelte af ordførerne har været inde på, er stillingen med hensyn til spørgsmålet om erhvervelse af fast ejendom efter vor tilslutning til fællesmarkedet. Jeg vil gerne på grundlag af de oplysninger, vi inden for venstre har indsamlet vedrørende dette spørgsmål, og de undersøgelser, vi har foretaget, gøre nogle bemærkninger om dette vigtige spørgsmål.

Markedsministeren nævnte i går, at spørgsmålet blev overvejet af regeringens planlægningsudvalg, og at regeringen ville fremsætte forslag til supplerende lovgivning i det omfang, der var behov herfor.